

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ετήσια.....	Λέβα 10.
Εξαμήνιος.....	6
Ετήσια.....	φρ. 12.
Εξαμήνιος.....	7

Αι συνδρομαί γίνονται δεκταί εις χρυσόν, διεθνείς ταχυδρ. επιταγάς, και γραμμάτια της βουλγαρικής τραπεζής δι' επιστολής επί συστάσει

Αι συνδρομαί προπληρώνονται

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

X. A. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΜΗΜΑ Ι. ΑΡ. 434

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΚΟΡΙΣΕΩΝ

Εν τη α.	σελίδι ο στίχος	80	εκατοστά
Εν τη β.	» » »	70	»
Εν τη γ.	» » »	50	»
Εν τη δ.	» » »	30	»

Διά διαρκείς αγγελίας γίνονται ιδιαίτεροι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὁδησὸν ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται δὲν δὲ νὰ ὦσιν ὑπογεγραμμένα.

Διὰ πάσαν αἰτησὶν ἀπευθυντέον εἰς τὴν διεύθυνσιν:

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται 20 ἐκ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

B. N. ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Βάρνη τῆ 20ῃ Νοεμβρίου 1891.

ΕΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΣΥΜΒΑΝ.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως μεταδίδουσι διὰ τῶν τελευταίων αὐτῶν ἀριθμῶν τὴν εἰδησιν ὅτι ὁ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλγαρίας καὶ ἔγκριτος διπλωματὴς διδάκτωρ Βούλκοβιτς ἐπεσκέφθη τὸν νέον ἑλληνα Πατριάρχην. Τὸ γεγονός τοῦτο αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἀξιόσημειον διότι πρῶτὴν ἰδὼν φορᾶν πυρέχεται ἡμῖν τὸ θέαμα τῆς ἐγκαινιάσεως ἐπισήμων σχέσεων ἐστὶ καὶ ὑπὸ τὸν τύπον ἀπλῆς φιλοφροσύνης καὶ ἐθιμοταξίας μεταξὺ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Βουλγαρίας, εἶναι ἐξ ἄλλου γόνιμον εἰς σκέψεις καὶ ἀναμνήσεις τὸ κοινὸν γνῶρισμα τῶν ὁποίων συνίσταται εἰς τοῦτο ὅτι ἀπὸ δεκάδων τινῶν ἐτῶν τὰ ἐν Ἀνατολῇ πράγματα προέβησαν τοσοῦτον ραγδαίως, οἱ ὅροι τῆς ἐν αὐτῇ κινήσεως εἰς τοιοῦτον βαθμὸν μετέλλαξαν, ὥστε τὸ παλαιὸν σύστημα τῶν ιδεῶν καὶ βλέψεων ἐπαυσεν ἀναποκρινόμενον πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς λογικῆς τῶν πραγμάτων ἐπιβαλλόμενας ἀνάγκας. Ἀπλῶς ἡ ἀναπόλησις τοῦ πρὸ εικοσαετίας παρελθόντος, μαρτυρεῖ περὶ τῆς ἐπελθούσης ριζικῆς μεταβολῆς. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἤτις ἐσημεῖον τὸ τέρμα πολυετοῦς καὶ πολυταράχου ἀγῶνος διεξαγομένου ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐδάφους μεταξὺ τοῦ βουλγαρικοῦ στοιχείου καὶ τῆς ἑλληνικῆς Εκκλησίας δύο μεγίστης σημασίας συμβάντα ἐπῆλθον προαγαγόντα σπουδαίως τοὺς πόθους καὶ τὰς βλέψεις τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους. Εκκλησία ἀνεξάρτητος καὶ δημοῦργησις εὐρώστου αὐτονόμου Ἡγεμονίας. Ἡ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀφασία ἐν ταῖς σχέσεσιν οὐχὶ μόνον τῶν δύο Εκκλησιῶν ἀλλὰ καὶ τοῦ νεοπαγοῦς κράτους πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, δὲν ἐσήμαινεν ὅτι ἐπῆλθε πλήρης καὶ ἀνεκκλήτος ἐπίλυσις τῶν ἐπιπροσθόντων εἰς τὰς ἀραιοῦσας ἀξιώσεις καὶ διαμφισθητικὰς ζητημάτων, ἀλλὰ μᾶλλον διετράνουν τὸ προσγενηθὲν χάσμα ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους διαθέσεσιν. Ἀγτί τῆς ἀμέσου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σταδίου συγκρούσεως καὶ διαπάλης, ὁ ἀγὼν διεξήγετο καὶ διεξάγεται διὰ τῆς μεσολαβήσεως ἄλλων ὀργάνων καὶ μέσων. Ἐν τούτοις ἐνφ' αὐτὸ μαρτυρεῖ ἀσκοπὸν ἀνωμαλίαν, ἀφ' ἑτέρου καθιστᾷ κατάφωρον καὶ πανηγυρικῶς δεδηλωμένον τὸν μόνιμον χαρακτήρα τῆς προκειμένης πάλης. Κατ' αὐτὸν καίτοι προκειμέ-

νου περὶ ἀγῶνος ἔθνικοῦ κυρίως, ὡς ἔδαφος ἐχρησίμευσεν καὶ θέλει χρησιμεύει ἡ δικαιοδοσία τῶν δύο Εκκλησιῶν. Ὁ ἀρχικὸς χαρακτήρ ἐπομένως τῆς διαιρούσης τὰ δύο στοιχεῖα διαφορᾶς μένει ὁ αὐτὸς μεθ' ὅλας τὰς ἐπελθούσας ιστορικὰς ἀλλοιώσεις. Τοῦτο προδίδει ἰδιάζουσας σημασίαν εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῶν ἐπισήμων σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Βουλγαρίας, ἀποδεχόμεθα δ' αὐτὴν ὡς αἶσιον οἰωνὸν νέας περιόδου κατὰ τὴν ὁποίαν ἐὰν ὡς εὐχόμεθα προεδρεύσῃ συμβιβαστικώτεροι καὶ πολιτικώτεροι ἀρχαί, δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπηρεάσωσι λυσιτελῶς ἐπὶ τὴν ἀρμονικὴν συμβίωσιν τῶν ἔθνων τῆς Ἰλλυρικῆς.

ΕΙΡΗΝΗ!

Νέαι καὶ πάλιν διαβεβαιώσεις ἀγγέλλονται ἡμῖν περὶ διατηρήσεως τῆς εἰρήνης ἐκ Βερολίνου. Ὁ ἀρχικαγκελάριος τῆς Γερμανίας κ. Καπρίβης ζηλῶν τὰς δάφνας τοῦ προκατόχου τοῦ σιδηροῦ ἀρχιγραμματέως τοῦ καὶ νῦν ἀμεριστοῦ τὴν ἀγάπην ἐνίων γερμανικῶν διαμερισμάτων κατέχοντος, ἐδήλωσεν ἐν τῇ κοινοβουλίᾳ καθ' ὃν χρόνον συνεζήτειτο ἡ οικονομικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως, ὅτι θὰ παραινῇ εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ἀκαταπόνητος ἐφόσον ἀρέσκει τῇ αὐτοκράτορι. Ἀπαντες οἱ παρόντες ἐπεδοκίμασαν τὴν δήλωσιν ταύτην τοῦ κ. Καπρίβη. Προκειμένου δὲ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ κράτους διεκίρυσεν ὅτι αἱ μετὰ τῶν ξένων σχέσεις τῆς Γερμανίας εἰσιν ἄρισται χάρις εἰς τὴν εἰρήνην ὑφ' ἧς ἐμπορεῖται ἅπας ὁ εὐρωπαϊκὸς κόσμος. Ὁ εἰς Κρονστάνδην κατάπλους τοῦ γαλλικοῦ στόλου ὅστις ἐγένετο τὸ ἀντικείμενον τοσοῦτων σκέψεων καὶ συζητήσεων ἐν ταῖς ἐφημερίσι περὶ ἐκρήξεως εὐρωπαϊκῆς τινος κρίσεως μελλούσης νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχην τῶν λαῶν τῆς Ανατολῆς, οὐδεμίαν ἀνησυχίαν ἐνεποίησε τῇ ἀρχιγραμματεῖ καθ' ὅσον διεκίρυσεν ὅτι εἶναι πεπεισμένος περὶ τῶν εἰρηνικωτάτων διαθέσεων τοῦ Τσαίρου. Τοῦτο δὲ συμπεραίνει καὶ ἐκ τῶν διαθέσεων τῶν λοιπῶν κυβερνήσεων οὐδόλως ἐπιθυμουσῶν τὸν πόλεμον, καὶ ἐκ τῆς ὑλικῆς αὐτῶν καταστάσεως καθόσον οὐδεμίαν βλέπει ὑπερτεροῦσαν τῆς ἄλλης κατὰ τοσοῦτον ὥστε νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Καὶ ἀμολόγησε μὲν

ὅτι ἡ Γαλλία εἶναι ἀρκούντως ἰσχυρά καὶ διὰ τοῦτο ἐνεπιστεύθη αὐτῇ ἡ Ρωσσία, προσέθηκεν ὅμως ὅτι ὅσον μία κυβέρνησις εἶναι ἰσχυρά τοσοῦτον ζητεῖ νὰ ἀποφύγῃ τὰ ἐπικίνδυνα μέσα. Προκειμένου δὲ περὶ τῆς τριπλῆς συμμαχίας ἐδήλωσεν ὅτι οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολὴ ἢ τροποποίησις τῶν ἀρχικῶν αὐτῆς σχεδίων, ἡ δὲ κατὰστασις τῆς ἐνόπλου εἰρήνης θὰ διατηρηθῇ ἐπὶ ἐπὶ πολλὸν χρόνον. Ἐκ τῶν δηλώσεων λοιπὸν τούτων τοῦ γερμανοῦ ἀρχιγραμματέως ἐπεταί ὅτι οὐχὶ μόνον ἐκ τῆς τριπλῆς συμμαχίας τῆς προστάτιδος τῆς εἰρήνης δὲν δυνάμεθα νὰ περιμένωμεν τὴν διασάλευσιν αὐτῆς, ἀλλ' οὐδὲ ἐκ τῆς συγκροτηθείσης γαλλο-ρωσσικῆς συμμαχίας ἡτις κατ' ἀρχὴν ἐκ τῶν ἐν Κρονστάνδην διαμειφθέντων, ἐνεποίησεν ἱκανὸν φόβον τοῖς πολιτικοῖς τῆς Τριπλῆς κύκλοις.

Ἰδωμεν λοιπὸν κατὰ πόσον ὁ χρόνος θὰ ἐπιτρέψῃ ἵνα ἡ εἰρήνη βασιλεύσῃ ἐπὶ τοῦ κόσμου κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Καπρίβη!

ΕΛΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΟΧΗ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΑΡΝΗΣ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διὰ τοῦ λιαν πρῶι ἐνεκεν τῆς ἐπικρατησᾶς κατὰ τὴν θαλάσσαν γαλήνης καταπλεύσαντος αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἀφίκετο τέλος καὶ ὁ ἡμέτερος μητροπολίτης κ. Πολύκαρπος. Τὴν Α.Π. ὑπεδεχθῆσαν ἐν τῇ ἀτμοπλοίᾳ προσφωνοῦντες τὸ ὡς «εὐ παρέστις» ἀντιπρόσωποι τῆς ἐφοροδημογεροντίας καὶ τοῦ κληρου μετὰ δὲ τὴν ἀποβίβασιν ἐφ' ἁμαξῶν ὠδήγησαν εἰς τὸν μητροπολιτικὸν νυὸν ἐν τῇ προαυλίᾳ τοῦ ὁποίου ἀνέμενον τὴν Α.Π. οἱ διδάσκαλοι μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν καὶ πολὺ πλῆθος λαοῦ. Τὸν μητροπολίτην κατὰ τὴν εἴσοδον προσεφώνησε τὰ εἰκότα ἐκ μέρους τῆς κοινότητος ὁ διευθυντὴς τῆς ἑλλην. σχολῆς, μετὰ τοῦτο δὲ τοῦ ἀρχιερέως ἐν ὀλίγοις εὐχαριστήσαντος εἰσιλθόν ἅπαντες ἐν τῇ ναφ' ὅπου τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ εἰς «πολλὰ ἔτη, ἡ Α.Π. ἠυλόγησε τὸ χριστιανικὸν πλήρωμα καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον ἐξακολουθησᾶς τῆς λειτουργίας.

Ἀντὶ «Κοινωνικοῦ» ἐψάλη ἐπὶ τούτῳ δοξολογία μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας προσεφώνησεν ἡ Α.Π. τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα ἀναπτύξας τοὺς λόγους τῆς ἀποστολῆς του καὶ καταδείξας τὴν μεγάλην ἀνάγκην τῆς ὁμονοίας καὶ συνεργασίας ἁ-

πάντων πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ διὸν ἀπέστειλεν αὐτὸν ἡ Μήτηρ Εκκλησία καταλήξας εἰς εὐχὰς ὑπὲρ τῆς ἐπὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ θρόνου ἐδραιώσεως τῆς Α.Β. Ὑψ. τοῦ Ἡγεμόνος Φερδινάνδου καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ Οἴκου καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τῆς μακροημερεύσεως τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Νεοφύτου καὶ τῆς ὑγείας καὶ σωτηρίας παντὸς τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος.

Τὸ ὡραῖον προσφώνημα τῆς Α.Π. ἠκολούθησεν ἡ ἀπαμβύωνος ἀνάγνωσις τοῦ πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ γράμματος μεθ' ἐψάλῃ ὁ πολυχρονισμὸς καὶ ἐγένετο ἡ ἀπόλυσις. Κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἀντιδώρου ἀθρόον τὸ πλῆθος προσήρχετο ἀσπάζόμενον τὴν δεξιάν τοῦ μητροπολίτου ὃν ἀκολουθῶν ὁ κληρος ἅπας μετὰ τῶν ἐν τέλει ὠδήγησαν εἰς τὸ μητροπολιτικὸν οἶκημα δεχόμενον μέχρι τῆς ἐσπέρας τὰς ἐπισκέψεις τῶν χριστιανῶν.

Προσφωνοῦντες καὶ ἡμεῖς τῇ Α.Π. τῇ «καλῶς ὤρισεν» ἀποφεύγομεν νὰ ποιήσωμεν πᾶσαν περὶ αὐτοῦ πρόωρον ἄλλως τε κρίσιν, ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ γνωστὸν λόγιον «ὁ χρόνος διδάσκαλος» ἐπιφυλασσόμεθα δὲ σὺν τῇ χρόνῳ ἐκ τῶν πράξεων νὰ κρίνωμεν αὐτόν. Εὐχόμεθα ὅμως ἵνα τὰ ἐν τῇ προσφωνήσει περὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ λεχθέντα πραγματοποιηθῶσιν ἂν οὐχὶ καθ' ὅλοκληρίαν, ὅπερ ἀδύνατον, τουλάχιστον κατὰ διαλλακτικώτερον, ἀμεροληπτότερον καὶ δραστηριότερον τρόπον τοῦ τῶν προκατόχων του. Οὕτω δὲ πολιτευόμενος, ἔστω βέβαιος ὅτι θέλει φανῇ ἀντάξιος τῶν περιστάσεων καὶ τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ ἀποστολῆς, ἡ δὲ τλήμων ἑλλην. κοινότης ἤτις ἐπ' ἐσχάτων τίς οἶδε τίνας ἐνεκεν αἰτίας κατέστη τὸ ἀντικείμενον διαφορῶν ἀτομικῶν λόγων καὶ παθῶν, καλῶς τῇ κυβερνήσει τῆς Α.Π. ρυθμιζομένη θέλει ὀφείλει αὐτῇ πλείστας ὅσας χάριτας.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ.
ΚΑΙ Η ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΠΡΩΪΑ.

Περὶ τοῦ νέου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου, ἔλαβε τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ «Πρωΐα» τῶν Παρισίων: «Ἡ ἐκλογή τοῦ Σεβασμιωτάτου Νεοφύτου ἐν τῇ ἀξιώματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐπεδοκίμασθαι ζωηρῶς ὑπὸ πάντων τῶν ἐνταῦθα ἑλλήνων, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐτι, οἵτινες ἐν ἀρχῇ θερμῶς ὑπεστήριζον τὴν ἐκλογὴν τοῦ πρὸφρον Πα-

τριάρχου Ιωακείμ. Ο νέος Πατριάρχης ἀπολαύει γενικής ὑπολήψεως χάρις εἰς τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτῆρός του καὶ εἰς τὸν δεδοκιμασμένον πολλάκις πατριωτισμὸν του. Ἐγεννήθη ἐκ πτωχῶν γονέων καὶ ὀφείλει τὴν ἀνωτάτην θέσιν του ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱεραρχίᾳ εἰς τὴν ἀκούραστον δραστηριότητά του. Ὑπερήσπισε πάντοτε θερμῶς τὰ συμφέροντα τῆς ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Χαρακτηρίζει αὐτὸν ἄλλως ἀνεξάντλητος τὰς πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καὶ διηγοῦνται περὶ ταύτης, ὅτι ἡμέραν τινὰ προέβη μέχρι τῆς πωλῆσεως τῆς μίτρας καὶ τοῦ ἵππου του, ὥπως δυνηθῇ νὰ ἀνακουφίσῃ τοὺς πτωχοὺς.

ΤΑ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Φιλίππου πόλεως κ. Φώτιος ἐπανεκάμψεν ἐκ Σοφίας ἐνθα εἶχεν, ὡς γνωστὸν, μεταβῆ δι' ὑποθέσεις ἀφορώσας εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ποιμνίου του.

— Ἡ Σοβράνιε ἐψήφισε νομοσχέδιον ἐπιτρέπον τῇ κυβερνήσει νὰ συνυπολογίσῃ πρὸς τὴν ἐν Βορολίνφ «Γερμανικὴν τράπεζαν» δάνειον 5 ἑκατ. φρ. πρὸς πληρωμὴν τοῦ χρεωλυσίου τῶν ὁμολογιῶν τοῦ σιδηροδρόμου «Ρουσσοκίου Βάρνης». Ὡσαύτως ἐψήφισε νομοσχέδιον χορηγοῦν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν στρατιωτικῶν ἀναπληρωτικὴν πίστωσιν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τοῦ διοργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ.

— Τὴν νύκτα τῆς παρ. Πέμπτης περὶ τὴν 2 ὥραν τῆς πρωῆς ἐγένοντο αἰσθηταὶ ἐν Φιλίππουπόλει δονήσεις σεισμοῦ μετὰ ὑποχρονίου κρότου. Αἱ δονήσεις ἔβαινον ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς.

— Ἐλήφθη εἰς Σοφίαν ἡ πρώτη δόσις τῶν διλέων τῶν φερόντων τὴν προτομὴν τῆς Α. Β. Ὑψ. τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου.

— Ἀφίκετο εἰς Σοφίαν ὁ τρίτος γραμματεὺς τῆς Ὁθωμανικῆς Ἐπιτροπῆς Νεβίλ ἐφέντης.

— Ἡ «Πλόδιδ» γράφει διὰ τὸ ἐνταῦθα κατάστημα τῆς Ἑθν. Βουλγ. Τραπεζῆς κατέσχεν 20 φραγκὰ τινα κίβδηλα-προερχόμενα ἐκ Τ. Παζαρτζικίου καὶ Στ. Ζαγόρας.

— Κατωτέρω καταχωρίζομεν ἀναίρεσιν τῶν πρὸ τινος γραφέντων κατὰ τοῦ ἐν Βαλτσικίῳ προξενικοῦ πράκτορος τῆς Ἑλλάδος ἀξιωματικοῦ κ. Κούπα. Ἦτο καὶ περιττὴ ὅλως, διότι εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὰ γραφέντα οὐδενὸς τὴν προ-

σοχὴν θὰ ἐπέσυραν προκειμένου περὶ προσώπου τοῦ ὁποίου ἡ ἐν Κ(πόλει καὶ Βαλτσικίῳ ἐντιμὸς δράσις εἶσαι πασί-ωνωστος.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΕΠΙΣΚΕΥΕΙΣ. — Χθὲς περὶ τὴν 4ην ὥραν μ. μ. ὁ Μητροπολίτης κ. Πολύκαρπος συνοδευόμενος ὑπὸ τινος τῶν δημογερόντων, τοῦ προέδρου τῆς ἐφορείας, τοῦ τέως Ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ ἱεροδιακόμου του, ἐπεσκέφθη τὸν νομάρχην καὶ τὸν δήμαρχον τῆς πόλεως ἡμῶν.

Καὶ ἡ ἐν Φιλίππουπόλει ἐκδιδομένη ἐφημερίς «Πλόδιδ» νομίζει ἀναγκαῖον ὥπως δριμύτως ἐπικρίνῃ τὴν πορείαν τῆς «Ὀδησοῦ». Μεθ' ὅσα ἐγράψαμεν ἀπαντῶντες πρὸς τὴν ἐτέραν βουλγαρικὴν συνάδελφον θεωροῦμεν ποριττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι εἰς τὴν ἐξόρχισιν ταύτην ἡ ἡμετέρα πορεία οὐδόλως ἐδώκε πραγματικῶς χώραν, ἀλλ' αἰτία ἀσχετὰ πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ἀφειρημένην τῶν ὁποίων δὲν γνωρίζομεν.

— Τὸ εὐγενὲς παράδειγμα τῆς δεσποινίδος Σ. Μαυροπούλου παρασχούσης, ὡς ἐγράφομεν ἐν προγενεστέρω φύλλῳ, τὴν συνδρομὴν αὐτῆς πρὸς διοργανώσιν θεατρικῆς παραστάσεως ὑπὲρ τῆς φιλοπτώχου ἡμῶν ἀδελφότητος ἠκολούθησεν ἡ ἐπίσης φιλάνθρωπος διδασκάλισσα δεσ. Βενετία Κουτσοπούλου οὕτω δὲ συμπληρωθέντος τοῦ προσωπικοῦ μετ' ὀλίγον θὰ διδασθῇ ἀπὸ σκηνῆς δράμα πρὸς ὄφελος τῆς φιλοπτώχου ἀδελφότητος.

ΕΠΙΛΟΓΩΣΙΣ. — Ἐν τῇ προτελευταίῳ ἡμῶν φύλλῳ γράφοντες περὶ τοῦ θανάτου τοῦ διευθύνοντος τὸ ἐν Πύργῳ Ἑλλήν. ὑποπρογενεῖον κατὰ παραδρομὴν ἐσημείωσαμεν τὸ ἐπιθετὸν Δημητράκοπουλος ἀντὶ Δρακόπουλος. Εἰς τὸ αὐτὸ δυστυχῶς εἶδμεν ὅτι ὑπέπεσαν λάθος καὶ ἅπασαι τῶν ἐν Κ(πόλει καὶ ἁλλαχοῦ συναδέλφων καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸ κύριον ὄνομα τοῦ θανόντος ἀναγράψασαι ὅτι ὀνομάζετο Βαλάσιος ἐνῶ κατὰ θετικωτάτας ἡμῶν πληροφορίας ἐκ Πύργου ὁ ἀποθανὼν ὀνομάζετο Κωνσταντῖνος Δρακόπουλος.

ΙΕΡΟΥΡΓΙΑ. — Αὐριον ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης τελέσει τὴν πρώτην αὐτοῦ Ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν ἐνταῦθα ἐν τῇ ναφ τῆς «Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου».

ΔΙΑΤΡΙΒΗ.

Τῇ ἀξιότητι συντάξει:

Μετ' ἀγανακτήσεως ἀνεγνώσθη διατριβὴ τις τοῦ πλοιάρχου Ξηντάρη κατὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ κυρίου Ι. Κούπα, ὅστις πάνυ ἐπαξίως ἀντιπροσώπευε τὴν ἐλληνηκὴν κυβερνήσιν ἐνταῦθα. Τὰ ἐν αὐτῇ ἐκτιθέμενα δὲν εἶναι ἡ ἀναιδέστατα ψεύδη ἀξία ἐνὸς γνωστοῦ λαθρεμπόρου ὡς ὁ εἰρημένος Ξηντάρης ὁ καὶ Τούλιας ἐπονομαζόμενος. — Ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια:

Ο κ. Κούπας πληροφορηθεὶς ἐκ Καβάρνης περὶ τοῦ ναυαγίου ἀπέστειλεν ἐμὲ τὸν Π. Ἰγγλέσην εἰς τὸν τόπον τοῦ ναυαγίου ὥπως βοηθήσῃ τὸν πλοίαρχον πρὸς διάσωσιν πλοίου καὶ φορτίου συστήσας με πρὸς τὰς αὐτοὺς ἐγγωρίους ἀρχάς. Ἀφίχθεις εἰς Καρυψά μετὰ πορεῖαν 48 ὥρων ἐνεκα τοῦ καιροῦ, συνέδραμον αὐτὸν ὥπως σώσωμεν μέρος τῶν πραγμάτων ὡς μαλλιά, βούτυρα καὶ τυρόν, μετὰ τριῶν δ ἡμερῶν αὐτόσε διαμονῇ ἐπεστρέψαμεν εἰς Βαλτζίκιον, ὅπου ὁ κ. Κούπας περιέβαλεν αὐτοὺς δαψιλῶς. Πρὸς ἐμὲ ἐπλήρωσε δι' ὁδοπορικὰ καὶ ἄμαζαν φρ. 76.

Ἀμφότεροι οἱ ὑπογεγραμμένοι ὑπῆρξαμεν μάρτυρες εἰς τὰς ἐκθέσεις τοῦ πληρώματος καὶ βεβαιούμεν ὅτι τὰ γραφέντα εἶναι ἀναιδέστατα συκοφαντία. Ἐξ αὐτῶν δὲ συγχρόνως ἐβεβαιώθη ὅτι ἐνφ ὁ ναύκληρος ἔσωσε τὸ βιβλίον τοῦ δ ἐ ν ἡ δ υ ν ἡ θ ἡ, δῆθεν νὰ σώσῃ οὐδὲν ναυτιλιακὸν τοῦ ἐγγραφον, ὁ λόγος δ' ἐννόητος καὶ τοῦτο διότι ἐκτὸς τοῦ σίτου ὅπερ ἐφόρτωσεν ἐξ Ἰσμαίλου, ἔλαβε φορτωτικὰς ἰδίῳ φορτίου ἐκ Τούλτσης δηλ. 2000 σάκ. φασσουλίας, 20 σάκ. μαλλιά, 20 τενεκέδες βούτυρον, 20 τενεκέδες γλυκὸ δαμάσκηνο, τυριά καὶ σίτον, δὲν εἶχε δὲ λάβει δηλωτικὸν τῆς Προξεν. ἀρχῆς ἵνα λαθρεμπορικῶς ἀποδιβάσῃ αὐτὰ εἰς Ἑλλάδα. ὡς συνηθίζει.

Ψεύδεται ἰσχυρίζομενος ὅτι ἐξεβιάσθη εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν νομίμων δικαιωμάτων. Εἴμεθα παρόντες κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν πάντων ὅσα λέγει περὶ κινδυνίου εἶναι σατανικὴ τοῦ ἐπινόησις. Ο κ. πράκτωρ οὐχὶ μόνον πᾶσαν περιποίησιν παρέσχεν αὐτῷ ἀλλὰ παραλάβαν μετ' αὐτοῦ ἐσύστησεν εἰς τὸν κ. Ἐπαρχον ὃν παρεκάλεσεν ὥπως λάβῃ πρόνοιαν περὶ ἀποδόσεως εἰς τὸν πλοίαρχον παντὸς διασωθέντος πράγματος.

Ἡ ἄληθής αἰτία τῆς ἐκ μέρους τοῦ εἰρημένου Τούλια δυσανεσκειῖας κατὰ τοῦ κ. Κούπα εἶναι διότι ὁ κ. προξενικός πράκτωρ ἐκπληρῶν τὸ καθήκον του δριμύτως ἐπέπληξε τὸν πλοίαρχον ὡς μὴ

μεριμνήσαντα περὶ διασώσεως τῶν ναυτιλιακῶν βιβλίων, ἐνφ τοῦτο ἦτο εὐκαλον καὶ ἂν δὲν ἐγένετο, ἐγένετο σκοπίμως.

Ὅπως ἐπισύρῃ δὲ τὸν οἶκτον τοῦ κόσμου δὲν ἐντρέπεται νὰ διατείνεται ὅτι δῆθεν ἐδανείσθη χρήματα ὅπως πληρώσῃ τὰ δικαιώματα ἐνφ εἰσέπραξε 10ν) φρ. 310 ἐκ τῆς πωλῆσεως τοῦ σκάφους 20ν) φρ. 250 ἐκ τῶν ἐξαρτημάτων καὶ 30ν) φρ. 250 ἐκ τῶν ἀγκυρῶν καὶ λοιπὰ πράγματα τοῦ πλοίου ἐκ φρ. 1200 καὶ 40ν) ὅτι ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ναυκλήρου καὶ ὡς αὐτόπαι μάρτυρες γνωρίζομεν ὁ πλοίαρχος διέσωσεν ἕτερα 100 Ναπολεόνια, ἀλλ' ἐννοοῦσεν καὶ ἐνταῦθα νὰ στερήσῃ τὴν ἀρχὴν τῶν νομιματῶν δικαιωμάτων τῆς τὰ ὅποια οὐχὶ μόνον δικαίωμα ἀλλὰ καὶ καθήκον εἶχεν ὁ πράκτωρ νὰ τὰ λάβῃ ἐκ τῶν λειψάνων τοῦ ναυαγίου.

Ἐν Βαλτζικίῳ τῇ 11)23 νοεμβρ. 1891.

Ὑποσημειούμεθα μετ' ὑπολήψεως
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΙΜΑΤΟΣ.

Π. Σ. ΠΓΛΕΣΗΣ.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΣΩΘΕΝΤΟΣ ΣΧΟΙΝΙΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΛΟΙΟΥ «ΟΜΟΝΟΙΑ». — Σήμερον ὁ ἐνταῦθα πράκτωρ τῆς ασφαλιστικῆς εταιρίας «Λούδ Ασσυράνης» κ. Π. Σούχωρ, ὑπέγραψε τὸ ἐξῆς ἐγγράφον: «Ὁ ὑποφαινόμενος Π. Σούχωρ, πράκτωρ τοῦ Λούδ Ὀριεντάλ Ασσυράνης διακηρύσσω, ὅτι ἔλαβον παρὰ τοῦ κ. Π. Δ. τρεῖς λίρας ὁθωμανικὰς τὸ ἐνοίκιον ἐνὸς σχοινίου, ἀνήκοντος εἰς τὸ ναυαγιστὴν πλοῖον «Ὀμόνοια» διὰ τὴν ἀνέγκυσιν τῆς βυθισθείσης μαγούνας «Γενί-καϊκ Καρακούς» καὶ δὲν ἔχω καμμίαν ἀπαίτησιν, διὰ τὸ ρηθὲν σχοινίον, ὅπερ κηρύσσω, ὅτι ἔλαβον.

Ἐν Βάρνῃ, τῇ 19)1 Δεκεμβρ. 1891.

Λυπηρὸν ὅτι ὁ κ. Π. Σούχωρ κατέδραμε νὰ διακηρύξῃ ἀνὰ τὰ καφενεῖα καὶ τὴν πόλιν, ὅτι εἶχε δῆθεν πωλήσει τὸ ρηθὲν σχοινίον, ὅτι θὰ ἐναγάγῃ τὸν ἐγοικιστὴν κτλ. Ὁλος ὁ κρότος καὶ τὸ πατριδὶ ἦτο νὰ ἀποσπάσῃ ἀκόμῃ ἕνα εἰκοσάφραγκον, ὥπως καὶ τὸ ἔλαβε ἐπὶ παρουσίᾳ ἀξιόπιστων μαρτύρων ἐν τῇ γραφείῳ του. Ποῦ καταντήσαμε!!!

Γ.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. — Ἡ Ἑλλήν. Βουλὴ ἐξελέξατο πρόεδρον αὐτῆς τὸν βουλευτὴν τοῦ νομοῦ Καρίσσης κ. Νικόλαον Γεωργιάδην κυβερνητικόν.

(52) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ « ΟΔΗΣΣΟΥ » (52)

ΠΑΥΛΟΥ GRIMM

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ

ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΝ ΤΟΥ.

[Συνέχεια].

Ὁ αὐτοκράτωρ τὴν ἐθεώρησε σύννους.
— Ὁ σύζυγός σου λουπὸν; εἶπεν ποῖος εἶναι ὁ σύζυγός σου;
— Ὁ Δοστέφσκι, σὰς τὸ εἶπον πλέον, ὁ Δοστέφσκι!
Ὁ αὐτοκράτωρ πάλιν ἐσκέφθη.
— Ναί! ἐννόησαι Ὁ Δοστέφσκι ὁ ἰδεολόγος! Ἀπομακρύναντ' ἐντεῦθεν! εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν ἄνδρας.

Εἰκοσιν ἄνδρες ἤρπασαν τὴν πτωχὴν γυναῖκα καὶ τὴν ἀπεμάκρυναν ἀπὸ τοῦ αὐτοκράτορος.

— Ἐλεος! ἐφώνει ἡ γυνὴ, ἔλεος διὰ τὸν σύζυγόν μου, οὐχὶ δι' ἐμέ.

Τὸ πρόσωπον τοῦ αὐτοκράτορος οὐδεμίαν ἐδείκνυε συμπάθειαν, ἀπεστρέφετο, φαίνεται, τὴν τὴν γυναῖκα ταύτην, ὅτε οἱ θεράποντες ἀπεμάκρυναν αὐτήν.

— Ἐλεος δι' ἐκεῖνον, ἂν οὐχὶ δι' ἐμέ! ἐπανελάμβανεν ἡ δυστυχὴς γυνὴ δάκρυα ἐκ τῆς ἀσθενείας.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἀπέστρεψε τὴν κεφαλὴν, ὥπως μὴ ἀκούει τοὺς λυγμούς, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ του προσηλώθησαν αἰφνης ἐπὶ τοῦ δακτυλίου ὃν ἔφερεν ἐν τῇ χειρὶ τῆς. Ἐπὶ τοῦ δακτυλίου ὁ αὐτοκράτωρ κατέστη πελιδνός· ἤγγυσε σχεδὸν τὴν πρῶν ἐπὶ τοῦ δακτυλίου.

Ὁδηγήσατε τὴν γυναῖκα ταύτην εἰς τὴν φυλακὴν τῆς χειμερινῆς αὐλῆς καὶ ἀναμένετε τὰς διαταγὰς μου.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἀποβλέψας πρὸς τοὺς ἀπερχομένους στρατιώτας ἠλόγησεν αὐτοὺς ἐκ ψυχῆς καὶ εὐδὲς οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐπληρώθησαν δακρύων· ὥμοιζε πρὸς πατέρα ἀποχαριτίζοντα διὰ

παντὸς τὰ τέκνα του. Καὶ ὁ μὲν στρατὸς ἐπορεύετο οὕτως δὲ διὰ πολλὴν καιρὸν ἐθεώρει αὐτόν. Ὅτε δὲ πλέον ἔχασε καὶ τὸν τελευταῖον στρατιώτην τότε καὶ μόνον ἀνεφώνησεν:

— Ἐμπρός εἰς τὴν αὐλήν!

Ὁ αὐτοκράτωρ ἔτρεψε ὡς τὸ φύλλον, διότι τὸ ψῦχος ἦτο μέγα καὶ ἡ ἐνδυμασία του, κάπως λεπτή.

Η ΝΑΤΑΣΣΑ.

Ἐν τῇ συνοικίᾳ τῇ ὀνομαζομένῃ Ἐρσκαγια ὅπου ζῶσιν οἱ ἀμαξοποιοί. Μεταξὺ τῶν μακρῶν ξυλίων οἰκῶν, ὑπῆρχε καὶ τις μεγάλη λιθόκτιστος, ἅλλοτε ἡ οἰκία αὐτῇ ὑπερηφάνως ἐντήνιζε τὰ πῆριξ αὐτῆς διότι ἦτο μεγαλύτερα καὶ φαισιότερα τῶν ἄλλων. Ἀλλόθρησκός τις τὴν εἶχε κτίσει διὰ νὰ δύναιτο νὰ σπενδριάζῃ κρυφίως μετὰ τῶν ὁμοθρήσκων του καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰς τοσοῦτον καταδωκομένης ἐν Ρωσίᾳ θρησκείας του κατὰ τὰς διατάξεις αὐτῆς. Πυρκαῖα τις εἶχε καταστρέψει ὁλόκληρον τὴν συνοικίαν μὴ φεισθεῖσα οὐδὲ τῆς οἰκίας ταύτης. Αἱ πύρινοι αὐτῆς γλῶσσαι εἶχον περικυκλώσει τοὺς τοίχους αὐτῆς καὶ ἐσωτερικὸν δὲ τῆς οἰκίας εἶχε πυρποληθῇ ὁ

λοτελῶς, διότι ὁ δεισιδαίμων αἰρετικὸς ἐθεώρησε μεγάλην ἁμαρτίαν. Ὁ ἀντίστη εἰς τὸ πεπραγμένον καὶ διὰ τοῦτο εἰς οὐδὲν προέβη πρὸς διάσωσιν αὐτῆς. Εὐχαριστήσῃ νὰ μὲν πρὸ τῆς θύρας κρατῶν τὴν εἰκόνα «ἐκατάφλεκτον βάτον» καὶ προφυλαττόμενος ἀπὸ τῆς πυρκαϊῆς. Τὰ δὲ αὐτῶς μέσα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἀπεδείχθησαν ἀνίσχυρα καὶ ἡ οἰκία ἀπετεφρώθη. Τὸ κτίριον ἐμείνεν ἡμίκαυστον, διότι ὁ ἰδιοκτήτης του ἐστάλη εἰς ἔξοριον ἐν Καυκάσῳ μετὰ πολλῶν ἄλλων ὁμοθρήσκων αὐτοῦ.

Ἐν μόνον ἐκ τῶν δωματίων τῆς οἰκίας ἦτο καταφυγόντων, ὅπερ ἐχρησμέμεν, ὡς καταγώνιον τῶν, θρησκευτικῶν, τοῦ ἰδιοκτήτου, τελετῶν. Τὰ στερεὰ τεῖχη τὸ εἶχον προφυλάξει ἀπὸ τῆς πυρκαϊῆς, ἀλλ' ἡ ἀστυνομία ἐγύμνασε τῶν φραγμῶν αὐτοῦ εἰκόνας καὶ ἐπικρύσων αὐτοῦ κοσμημάτων καὶ μαργαριτῶν, καλῶς ἐπεξεργασμένων εἰκονοστασίαν καὶ φραγμῶν θρόνους. Τὸ καταγώνιον ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἦτο κενὸν καὶ ἀκατοκρηγνὸν μέχρις οὗ πρὸ ὀλίγου ἤρξατο εἰσερχόμενον καὶ ἐκάστην ἑσπέραν τρομερὸν τι φάσμα κλειὸν τῆς θύρας διὰ κλειδῶς.

Τὸ καταγώνιον δὲν εἶχεν οὔτε παράθυρον,

ΤΡΙΚΥΜΙΑ.—Μεγάλοι τρικυμιαί επικρατοῦσιν ἀπὸ τινος χρόνου ἐπὶ τοῦ Ταινάρου, τοῦ Μαλέα, καὶ καθ' ὅλην τὴν περὶ τὴν Μεσσηνίαν καὶ Λακωνίαν θάλασσαν. Τούτων ἕνεκα καθυστέρησαν ἐν Κυθήροις πολλὰ ἀτμόπλοια τῶν γραμμῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας καὶ τῆς εταιρίας τοῦ αὐστρουγγρικοῦ Λοῦδ. Δύο αὐστριακὰ πολεμικὰ ἠναγκάσθησαν ὑπὸ τῆς τρικυμίας νὰ προσορμισθῶσιν εἰς τὸν ὄρμον τοῦ Καψαλίου, τὸ ἐν δὲ τούτων ἀπώλεσε τὰς ἀγκύρας του εὐρεθείσας κατόπιν ἰπὸ τοῦ πράκτορος τῆς αὐστρουγγρικῆς εταιρίας κ. Ιωάν. Καβατίνης.

— Ἡ ἐπὶ τῶν προσφύγων Κρητῶν ἐπιτροπὴ καὶ οἱ ἐν Αθήναις καὶ ἐν Πάρισι Κρήτες, ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῶν ἐνδόξως ἐν τῇ ἱερᾷ τοῦ Ἀρκαδίου Μονῇ ὀλοκαυτωθέντων ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, ἐτέλεσε τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, 16 τρ. μηνός, ἐν τῷ ἱερῷ ναφ τῆς ἁγίας Εἰρήνης ἀρχιερατικὸν μνημόσυον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν καὶ πάντων τῶν πεσόντων κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1866.

— Ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας κύριος Βλαδάν Γεώργιεβιτς τυγχάνει ὡς γνωστὸν, διακεκριμένος ἱατρὸς κεκτημένος ὑπέροχον ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τοῦ Ἀσκληπιοῦ μόρφωσιν καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ χειρουργικῇ. Σπουδάζας ἐν Γερμανίᾳ διετέλεσε βοηθὸς τοῦ διασημοῦ ἐν Βιέννῃ χειρουργοῦ Μπιλρῶθ, ἐν δὲ τῇ πατρίδι αὐτοῦ πλὴν ἄλλων ἰατρειῶν διωργάνωσε τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους, χρηματίσας ἂν δὲν ἀπαύμεθα, καὶ ἱατρὸς τοῦ βασιλέως Μιλάνου.

Οὕτως ὁ κ. Γεώργιεβιτς ἐξ ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος ὁρμώμενος μετέβη χθὲς εἰς τὸ θεραπευτήριον τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» ὡς ἱατρὸς μᾶλλον ἢ ὡς διπλωμάτης, ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ καὶ ὑφηγοῦ κ. Ι. Χ. Βύμβα. Ἐπισκεφθεὶς πρῶτον τὴν παθολογικὴν κλινικὴν, ἐνθα ἐδεξιώθη αὐτὸν ὁ κ. Μακάς περιεργάσθη εἰτα μετὰ πλείστου ἐνδιαφέροντος τὰ τῆς χειρουργικῆς κλινικῆς, ἐνθα ὁ κ. Γαλδάνης ἐπέδειξεν αὐτῷ πλείστας ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος περιπτώσεις, ὡς καὶ τὸ μικροσκοπικὸν ἐργαστήριον καὶ τὴν αἰθυσαν τῶν ἐγχειρήσεων ἐνθα καὶ κατήρξατο τοῦ σωτηρίου ἔργου του ὁ κ. Γαλδάνης. Εἰτα ὁ κ. πρεσβευτὴς διήλθε καὶ τὰ διάφορα τμήματα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος καὶ τέλος ἐν προδύλῳ συγκινήσει ἀπετύπωσε τὰς ἐντυπώσεις αὐτοῦ διὰ τῶν ἐξῆς ὡραίων γραμμῶν εἰς γλῶσσαν γερμανικὴν ἐπὶ τοῦ λευκώματος τῶν ἐπισκεπτῶν:

«Υπῆρξε δι' ἐμὲ μεγίστη χαρὰ νὰ ἴ-

δω εἰς τὸν τοσοῦτον συμπαθῆ μοι τοῦτον Τόπον τοιοῦτον ἐξάσιον Νοσοκομεῖον ὅπερ δὲν ἀποτελεῖ μόνον περιλαμπρὸν μνημεῖον φιανθρωπίας, ἀλλὰ διὰ τῆς οἰκοδομῆς καὶ διατάξεως, διὰ τοῦ διοργανισμοῦ ὅλων τῶν τμημάτων καὶ κλάδων τῆς ἐν αὐτῷ ἱπηρεσίας, διὰ τῆς ὑπερόχου δὲ ἐπιστημονικῆς μορφώσεως τοῦ ἱατρικοῦ προσωπικοῦ δικαιοῦται ἐπαξίως νὰ παραλληλισθῇ πρὸς τὰ κάλλιστα τοιαῦτα καθιδρύματα τοῦ κόσμου».

Διδάκτωρ Βλαδάν Γεώργιεβιτς

— Ὁ κυβερνήτης τῶν «Σπετσών» κ. Σαχτούρης τηλεγραφικῶς ἀνήγγειλε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν ὅτι ἐδοκιμάσθη τὸ πρυμαῖον πυροβόλον τοῦ θωρηκτοῦ καὶ ὅτι λίαν προσεχῶς τὸ πλοῖον θὰ ἐξέλθῃ τοῦ λιμένος τοῦ Τουλῶν ἵνα δοκιμασθῇ ἡ ἀντοχὴ τοῦ νέου καλλιβάτος. Μετὰ τὴν δοκιμὴν δὲ ταύτην τὸ θωρηκτὸν θὰ ἀποπλεύσῃ διὰ Πειραιᾶ.

— Κατὰ τὰς ἐκ Θεσσαλονικῆς εἰδήσεις παρὰ τῷ Καραβουρὸν ἐξώκειλεν ἐν ἰταλικὸν θωρηκτὸν τ. ὁ ἐν τῇ Μεσογείῳ στόλῳ. Ἐστάλη δὲ ὁ «ἀκτωρὸς «Κηλῆς Ἀλῆ» ὅπως παράσχῃ τὴν ἀπαιτούμενην βοήθειαν πρὸς ἀνέλκυσιν αὐτοῦ.

— Ἡ Αἰγυπτιακὴ ἐφημερὶς «Ἀχράμ» λέγει ὅτι, ἂν ἡ Αγγλία δὲν θέλῃ νὰ δεῖξῃ ἐμπράκτως τὴν θέλησιν αὐτῆς νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Αἴγυπτον δι' ἔργων, ἀλλὰ περιορίζεται εἰς ὑποσχέσεις τοσάκας ἐπαναληφθείσας, τὸ χρέος τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῶν Οθωμανῶν ἐν γένει, εἶναι νὰ προσχωρήσωσιν ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν γαλλορωσσικὴν συμμαχίαν. Θὰ ἴτω ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας, ἂν διστάσωσιν ἢ βραδύνωσι νὰ πράξωσι τοῦτο. Προσεπιλέγει δὲ ὅτι οἱ Τούρκοι διπλωμάται, ἐπισκεπτόμενοι τὸν Τσίρον ἐν Λεβαδείᾳ, θὰ ἐπιτελέσωσιν ὅτι ἐγένετο ἐν Κρονστάνδῃ ὑπὸ τῶν Γάλλων, τὸ καλλίτερον δηλ. πολιτικὸν διάδημα τοῦ λήλοντος σημερινοῦ αἰῶνος.

— Ἐν τῇ παρὰ τὸν Βῶλαν μονῇ τῆς Ζουρβιάς διητὰτο καλόγηρος, ὅστις διεκρίνετο διὰ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὸ φιλόθησκον αὐτοῦ. Τριάκοντα μετάνοιαις ἔκαμνε καθ' ἐκάστην, ἐνήστευε δὲ τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν. Ὁ καλόγηρος οὗτος ἔλεγεν εἰς τοὺς πλησιάζοντας αὐτὸν ὅτι ἦλθεν ἐκ τοῦ Ἀγ. Ορους. Ἐσχάτως ὅμως ὁ εἰσαγγελεὺς Βώλου ἀνεκάλυψεν ὅτι ἰπὸ τὸ ράσον τοῦ καλογήρου κρύπτεται ἐπιτηδεῖως ὁ διαβόητος φυγόδικος Βασίλειος Θωμάκος, ὅστις τὸ 1876 ἐν Γυθείῳ εἶχε φονεῦσαι ἐκ προμελέτης τὸν Ἠλ. Καπετανάκον, ἔκτοτε δὲ διέφευγε τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης. Συλληφθεὶς ὁ καλόγηρος φονεὺς ἀπεστάλη χθὲς εἰς τὸν εἰς-

αγγελέα Σπάρτης διὰ νὰ ἐξομολογηθῇ ἐκεῖ τὰς ἡμαρτίας του!

— Ἡ πόλις τῶν Αθηνῶν πρῶτην ταύτην φορὰν ἐτήμηθ' ἰπὸ τοῦ Παναγίου Τάφου δι' ἀποστολῆς ἀρχιερέως ὡς ἀντιπροσώπου καὶ Ἐξάρχου αὐτοῦ. Τὸ πρότερον κληρικοὶ ἡσόντος βαθμοῦ ἀντεπροσώπευον ἐκεῖ τὴν θεόκτιστον ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων. Ἀλλ' οὐ μόνον κατὰ βαθμὸν ἀλλὰ καὶ κατ' ἀξίαν ὁ νῦν ἀντιπρόσωπος τοῦ Παναγίου Τάφου Ἀγίος Βηθλεὲμ Ἀνθιμος τυγχάνει ἐν τῶν ἀριστεροτέρων μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ κλήρου. Νέος ἐστὶ τὴν ἡλικίαν καὶ συμπλήσῃ τὴν μορφὴν, τὸ ἥθος περικοσμεῖται ὑπὸ πολλῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ θύραθεν παιδείας.

— Ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις συνήψεν ἐσχάτως συμβόλαιον πρὸς τὸ ἐν Στέδρ περιφρονῶν αὐστριακὸν ὀπλοποιεῖον περὶ κατασκευῆς ἑκατοντακισχιλίων ὀπλῶν τοῦ συστήματος Μάνλιχερ, λογιζομένης τῆς τιμῆς ἐκάστου ὀπλοῦ πρὸς φράγκα 69.

— Κατὰ τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴν τῆς «Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας», οἱ ἱεράρχαι τοῦ Φαναρίου ἐξέλεξαν πατριάρχην τὸν Νεόφυτον, ἵνα διέπωσιν τὰ πράγματα τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸ δοκοῦν. Ὁ νέος πατριάρχης εἶναι ἀπαθέστατος καὶ ἀποδίδει μόνον εἰς τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ ἡσυχίαν. Οἱ μητροπολίται θὰ διέρχωνται λοιπὸν ἀμερίμῳ τὸν βίον τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ἀλλὰ καὶ ἡ Πύλη εἶναι κατευχαριστή, διότι προτιμᾷ πατριάρχην ἀσημαχτον τοῦ εὐπαιδέτου καὶ πρὸς πάλιν ἐτοίμου Ἰωακείμ, ἢ τοῦ ἱφισταμένου ἀλλοτρίαν ἐπὶρροὴν Ἡρακλείας.

— Κατὰ τηλεγραφήματα ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς τὰ ἀγγλικά φύλλα, οἱ ἄγγλοι ἀρνοῦνται νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τοὺς νέους ἀστυνομικοὺς κανονισμοὺς, καίπερ συναινεσάσης τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ περικόψῃ τὰ δικαιώματά τῶν ἀνευ ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς.

— Θέλετε νὰ μάθητε καὶ τὴν γνῶμην τοῦ κ. Τρικούπη περὶ τοῦ νέου κόμματος; Ἡρωτῆθ' οὗτος παρὰ φίλου τοῦ βουλευτοῦ πῶς θεωρεῖ τὸ νέον κόμμα, καὶ ὁ πρῶην πρωθυπουργὸς ἀπάντησεν:

— Εἶναι ἀπλούστατον ἐξάνθημα, προελθὸν ἐκ τῆς κακοχυμίας τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος.

— Εἰς τὸν νεογέννητον υἱὸν τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας μέγαν δοῦκα Δημήτριον Παυλοῦτις ἀπενεμήθη, εὐθὺς μετὰ τὴν βάπτισιν, τὸ παράσημον τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέα, ὠνομάσθη δ' ἐπίτιμος ἀρχηγὸς τοῦ ἐνδεκάτου συντάγματος τῶν ἐπιλέκτων.

— Κατὰ τηλεγραφικὰς ἐξ Αθηνῶν εἰδήσεις ὁ κ. Δεληγάρης ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀπὸ κοινοῦ διακοίνωσιν τῶν πρεσβευτῶν Γερμανίας, Γαλλίας, Αὐστρίας, Τουρκίας καὶ Ἰταλίας περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων-Καλαμῶν εἶπεν ὅτι δὲν παραδέχεται ποσῶς ὅτι ἡ μὴ πληρωμὴ τῶν ξένων ὑπὸ τῆς ἀναλαβούσης τὰ ἔργα τοῦ σιδηροδρόμου βελγικῆς εταιρίας δύναται νὰ ἐπενέγκῃ διπλωματικὴν ἐπέμβασιν. Πρόκειται περὶ ἐσωτερικοῦ ζητήματος ἐνδιαφέροντος τὰ ἐγχώρια δικαστήρια, εἰς ἃ δικαιούνται οἱ ξένοι πιστωταὶ τῆς βελγικῆς εταιρίας ν' ἀπευθυνθῶσιν. Ὁ κ. Δεληγάρης ἀποκροεῖ ἐντόνως τὴν ξένην ἀνάμixin ἣτις θὰ ἐθεωρεῖτο προσβολὴ κατὰ τὴν κυριαρχικὴν δικαίωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκφράζει τὴν κυπρὴν αὐτοῦ ἐκπληξιν βλέπων τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν δυνάμεων ἐπιμένοντας εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος ἐξ ἐσφαλμένης γνώμης, περὶ τῆς ὑποχρέσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῆς βελγικῆς εταιρίας. Δὲν παραδεχεται ὅτι αἱ ξέναι δυνάμεις δικαιούνται νὰ ἐξελεγχῶσι τὴν στάσιν καὶ τὰς ἐσωτερικὰς πράξεις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ ἀποκροεῖ ἐν τέλει τὴν προτασιν τῶν δυνάμεων ἵνα ἡ Ἑλλὰς ἐγγυηθῇ ὅτι τὰ συμφέροντα τῶν ξένων πιστωτῶν θὰ ἐξασφαλισθῶσι κατὰ τὸν συνδυασμὸν πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων. Ἡ ἐξασφάλισις αὕτη πιθανὸν νὰ βλάψῃ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα.

— Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Πεκίνου, ἐν Μογγολίᾳ ἐξεργαγῇ οἰνὴ ἐπαναστασίς, ἐποκινηθεῖσα ἐκ μυστικῆς εταιρίας, ἡς ἡ ἐποχθονίος ἐργασία κατηγγέλλετο πρὸ πολλοῦ. Ἐσφαγίσαν βέλγοι τινες ἄλλοι καὶ πολλοὶ ἰαγενεῖς ἀσπασέντες τὸν χριστιανισμόν. Τὸ κίνημα στρεφεται κατὰ τῶν Εὐρωπαίων καὶ κατὰ τῆς δυναστείας, εἰς τὴν προσάπτονται νεωτερικαὶ ροπαί. Οἱ ἐπαναστάται, πρὸς οὓς συνεταχίσαν πολλοὶ ἰσχυροὶ Μανουρίνοι καὶ τινες ἰλαὶ ἱππικοῦ, ὁδεύουσι πρὸς τὸ Πεκίνον. Ἐκ τῶν ὁμόρων ἐλαρχιῶν πεμποῦνται ἐν σπουδῇ ἐπικουρία εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς, αἵτινες κατελήρτησαν ἀπαράσκευοι.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ὁ ποικιλοποιεῖται κ' οἱ τρεῖς. — Ἐν τῇ τις πρὸ ἡμερῶν ἐκάλετο ἐν τινὶ ὁδῷ τῆς Βιέννης πλησίον ἐκκλησίας κρατοῦσα βρέφος εἰς τὰς ἀγκύλας τῆς καὶ κλαίουσα:

Ἰοὺ δαίτης τις διγυρόμενος ἐκτίθεν τὴν παρητήρησε καὶ πλησιάζας αὐτήν.

— Καλὴ γυναῖκα τῇ εἶπε τί ἔχεις

πομῆνως τὸ φῶς τῆς ἡμέρας οὐδέποτε εἰσέρχεται ἐν αὐτῇ. Τὸ σκότος ἦτο μέγιστον ἐκδιωκόμενον μόνον διὰ κηρίων.

Τὴν ἑσπέραν ταύτην παρὰ τὸ φῶς τοῦ κηρίου ἐν τινὶ γυνὴ ἐφάνητο γυνὴ τις δάκνουσα τὰς χεῖρας ἐξ ἀτελεισίας.

Ἡ γυνὴ αὕτη ἦτον ἡ Νατάσσα τὴν ὁποίαν ἐκλείσεν ἐν αὐτῷ ὁ ληστής Περφίλιτς ἀπαρπάσας αὐτήν, ὡς γνωστὸν, ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Μακάρωφ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κουρδίουμπέκωφ.

Κατ' ἀρχὰς ὁ ληστής προσεπάθησε νὰ τὴν ἐξαναγκάσῃ νὰ τὸν ἀγαπᾷ διὰ κολακείων καὶ δωπειῶν. Ἐπισχνομένης αὐτῇ ἀνεκτιμήτους πολυτίμους λίθους, ἀκριβοὺς μαργαρίτας καὶ πολυτελεῖς αἰσθητὰς ἂν τὸν ἀνταγισθῇ, ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ, τὸν ἀπεστρέφετο. Τότε ἀπειράσθη νὰ τὴν ἐκδιδῇ, ἀλλ' ἀναφελῶς διότι τὸ κοράσιον ἀπώθει αὐτὸν γενναίως καὶ ἀπελπιστικῶς παλαίων τὴν ἔδειρε, τὴν ἔσυρε διὰ τῆς κόμης, τὴν ἐφόβισεν ὅτι θὰ τὴν φονεῖσιν, τὴν ἐτεράννησε διὰ τῆς πείνης, ἀλλὰ καὶ τὰ μέσα ταῦτα ἀπεδείχθησαν μάταια.

Ἀπαυδῆσας πλέον ἐκ τῆς ἀντιστάσεως ταύτης ὁ ἀρχαῖος ληστής ἀπεφάσισεν ἢ νὰ καθυποτάξῃ

τὴν κόρην εἰς τὰς ἀχρεΐας θελήσεις του, ἢ νὰ τὴν ἐξαφανίσῃ, διότι ἠρκίσθη ὅτι οὐδενὶ ἐτέφθη θὰ ἀνῆκῃ. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἔπλεεν ἐν τῷ καταγυρίῳ τῶν κακοῦργων, περὶ δὲ λῃχνων ἀράς ὁ Περφίλιτς ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ πρόγευμα, οἶνον καὶ οἰνόπνευμα καὶ ἐπιβὰς ἡμέρας ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ εἰπῇ οὐδενὶ ποῦ ὑπάγει.

Ἐν τῷ καταγυρίῳ ἐβρίσκετο καὶ ὁ Μακάρωφ. Ἀπὸ τῆς μέθης εἶχεν ἀποκοιμηθεῖ, ἢ τοῦλάχιστον ἐδείκνυνε ὅτι κοιμάται καὶ ροχαλίζει. Ἀμα ὡς ἐξῆλθεν ὁ Περφίλιτς, ὁ Μακάρωφ ἀναρῶνθεις ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ καταγυρίου, πληρώσας τὰ ἔξοδα διὰ νεύματος ὁ Τοδάρωφ τὸν ἠκολούθησεν.

Ὁ Περφίλιτς ἐφθασεν εἰς τὴν ὀρισθεῖσαν οἰκίαν, ἤνοιξε τὸ καταγύγιον καὶ εἰσῆλθε. ῥίγος καὶ λαβε τὴν δυστυχὴ Νατάσσαν, ἀκούσασαν κλέεσθαι τὴν θύραν ἀλλ' οὐδὲν ἐκινήθη περιεσπάζοντα ἑαυτὴν ἐν τινὶ γυνί. Ἀπεπειράσθη νὰ δραπτεῖται ὅτε ὁ ληστής ἤνοιγε τὴν θύραν ἀλλὰ τοσοῦτον ἰσχυρῶς ἀπώθησεν αὐτήν ὥστε ἐξῆλθῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἀναίσθητος ἐπὶ τρεῖς ὁλόκληρους ὥρας. Ὁ ληστής ἐνόμισεν ὅτι τὴν ἐφρονέυσεν, ὁ ἔρωσ του ἐξανέστη, ἔτριψε δι' οἰνοπνεύματος τοὺς κροτάφους τῆς καὶ κατῴρῃσε νὰ ἐπα-

ναίρῃ αὐτὴν εἰς τὴν ζυλν. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἤρξαντο λάμποντες κακοδοῦλως. Πνεῦμα τὸ κηρίον, ἔθεσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τὰ ποτήρια μετὰ τῶν ποτῶν καὶ τοῦ φαγητοῦ καὶ ἔφωτισεν:

— Ἐμπρὸς φάγε κοράσιον, διότι πρέπει νὰ ἦσαι πεινασμένη! ἐπὶ δύο ἡμέρας δὲν ἔφαγες! Παιδίον ἐννόησες ὅτι μὲν δὲν πρέπει νὰ πεινῇ;

Ἡ Νατάσσα ἀκίνητος ἐστάτη.

— Δὲν ἀκοῦεις; ἔλθ' ἐπὶ πλοῖον μου μεσάραι! Σήμερον θὰ διασκεδάσωμεν διότι ἔχομεν τὰ μέσα τῆς διασκεδάσεως, φράια κόρη καὶ μάλιστα καλὸ κρασί! Ἐμπρὸς ἔλθ'.

Ἡ Νατάσσα δὲν ἐκινετο.

Ὁ ληστής τὴν ἠνάγκασε νὰ καθίσῃ ἐπὶ τῶν γονάτων του καὶ ἔζητησε νὰ τὴν ἀσπασθῇ. Ἀλλ' ἡ Νατάσσα ἠλευθερώθη ἀπὸ τῶν χειρῶν του καὶ τὸν ἀπέβησε μετὰ ταύτην δένταμν. ὥστε ὁ ληστής ἀνετράπη μετὰ τοῦ καθίσματος. Ἀνορθώσας μετὰ πλογοῦδων ὀφθαλμῶν ἐρρίφη ἐπὶ τοῦ κοραίου.

— Χρὶ λίαν καλῶς! Ἐγὼ ἀγαπῶ νὰ μοὶ ἀνθίστανται, μοὶ εἶναι εὐαρεστότερον, παρ' ὅταν μοὶ παραδίδονται ἀμέσως. Ἀλλὰ φθάνει πλέον ἢ κωμωδία, εἰς ...

Ἡ Νατάσσα τὸν παρητήρησε μετὰ τὸλμης δι' τῇ εἰπε:

— Ἐκρημίσου τέρας! Ἐκρημίσου φρονὶ τοῦ ἐργαίου μου, τοῦ ...

— Ἀ; ἔχρημάτισε ὁ ληστής. Ἐάν μοὶ ἔλγεις τὰς λέξεις ταύτας ἄλλοτε θὰ σὶ ἐπιφέρω κλέψαι, ἀλλὰ σήμερον εἶμαι εἰς διάθεσιν νὰ διασκεδάσω καὶ νὰ ἀγαπῶ. Ἀκούεις θὰ διασκεδάσωμεν καὶ ἀνταγισθῶμεν, εἶπεν!

Καὶ μετὰ τρεῖς μὲν πῶδας προσχώρησε πρὸς τὴν Νατάσσαν διὰ τὴν καλὴν τῆς τέχνης ὁ ληστής ἠδυνάμην νὰ στίκῃ ἐπὶ τὸν ποδὸν του, ἀλλ' ὅμως δὲν ἄρκεν τὸ δῆμα του, τὴν συνέλαβε καὶ ἐκ νέου τὴν ἔσπρε πρὸς τὸ κάθισμα.

Ἐκεῖ ἔζητησε διὰ βίας νὰ τὴν ἀναγκάσῃ νὰ πῇ λόγους, ἀλλ' αὕτη ἐσπάρξε τὸ ποτήριον καὶ ἔχευε τὸ περιχόμενον ἐπὶ τῆς τραπέζης.

— Δὲν θέλεις νὰ πῇς ψυχὴ μου; ἐφώνησεν ὁ ληστής ἀλλὰ δὲν γίνετο αὐτῇ πρὶν νὰ πορρῇσιν ὀλίγον, διότι γνωρίζεις; ὅταν ἔχω διαθέσιν πρὶν καὶ οἱ ὄφλοι νὰ πίνουν.

καὶ κἀδεσαι ἐκεῖ μὲ τὸ παιδί σου κλαί-
ουσα;

— Αχ! ἀπεκρίθη ἡ γυνή, τὸ πουλά-
κι μου εἶναι ἄρρωστο καὶ κινδυνεύει ν'
ἀποθάνῃ, ὃ δὲ παπᾶς δὲν θέλει νὰ μού
τὸ βαπτίσῃ ἂν δὲν τ.ὁ δώσω δύο φοι-
ρίνια.

Ὁ Ἰουδαῖος ἀμέσως ἔθεσε τὴν χεῖρα
εἰς τὸ θυλάκιον καὶ ἐκβάλλων χαρτο-
νόμισμα 20 φοιρινίων τὸ ἔδωκε πρὸς
τὴν γυναῖκα λέγων πρὸς αὐτήν:

— Πήγαινε χάλασέ το. Κράτησε τὰ
δύο φοιρίνια καὶ δός μου τὸ ὑπόλοιπον.
Θὰ σὲ περιμένω ἐδῶ.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τῆς σκηνῆς
ταύτης ἡ γυνὴ ἐπανήλθεν εὐχομένη
πάντα τὰ ἀγαθὰ διὰ τὸν εὐεργέτην τῆς
καὶ δίδουσα αὐτῇ τὸ ὑπόλοιπον.

— Τὸ ἐχάλασες; τὴν ἠρώτησε ψυ-
χρῶς ὁ Ἰουδαῖος ἐνῶ ἐλάμβανε τὸ ὑ-
πόλοιπον. Ἀς ἔχῃ δόξαν ὁ Ἰαχωβάς!
Οὕτω καὶ σὺ εἶσαι εὐχαριστημένη, διό-
τι τὸ τέκνον σου θὰ βαπτισθῇ καὶ ὁ
παπᾶς σου διότι θὰ λάβῃ τὰ δύο φοι-
ρίνια του, καὶ ἐγὼ διότι τὸ χαρτονόμι-
σμα ἦτο κίβδηλον!

— Γουλιέλμος ὁ Βλέβαρύνθη τὸ γέ-
νειόν του ἐσχάτως καὶ ἠθέλησε νὰ ζυ-
ρισθῇ. Ὁ κουρεὺς του, ὅστις φαίνεται
κἐκτιτᾷ ἐμπορικὸν πνεῦμα ἐσκέφθη ὅτι
αἱ τριχες τοῦ γενείου τούτου ἠδύναντο
νὰ δώσωσιν οὐκ ὀλίγα κέρδη. Τῇ ὥρῃ
δὲ ἤρξατο νὰ τὰς πωλῇ πρὸς τὴν ἀρι-
στοκρατίαν τοῦ Βερολίνου καὶ λέγεται
ὅτι ἐπώλησεν ἑκατοντάδα τριχῶν ἀντὶ
1000 μαρκῶν. Ἐως ἐδῶ τὸ πρᾶγμα ἔ-
βαινε ἀριστα, ἂν ὁ πανηγρὸς κουρεὺς
δὲν ἐσκεπτετο ὅτι ἠδύνετο νὰ προμη-
θευθῇ καὶ ἄλλας ξενὰς ἐρυθρὰς τρίχας
καὶ νὰ τὰς πωλῇ ὡς τρίχας τοῦ ἱεροῦ
γενείου. Ἀλλὰ τέλος ἡ ἀπάτη τοῦ ἐγέ-
νετο γνωστὴ καὶ ἐτέθησαν ὅλαι ὁμοῦ
αἱ τριχες πρὸς δοκιμὴν, βεβαιοῦται δὲ
ὅτι οἱ αὐτῶν κατηρτίσθη γενεὶας ὑπερ-
βαίνουσα τὴν τοῦ Μωϋσέως.

Ὁ αὐτοκράτωρ μαθὼν τὰ κατωρδά-
ματα τοῦ κουρέως τοῦ τὸν ἀπέπεμψεν
ἀμέσως, ὅχι ὅμως πρὶν οὗτος κάμει κα-
λὰ τὴν δουλειὰ του.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

—ο—

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνω-
στοποιήσω, ὅτι ἤρχισα νὰ ἐκποιῶ
τὰς πραγματείας μου, μὲ σημαν-
τικὴν ἐκπτώσιν 50 0/0 τῶν πρῶ-
των τιμῶν.

Ὅσοι τῶν κ.κ. ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐ-
ποφεληθῶσιν ἐκ τῆς ευθυγίας ταύ-
της, ἀς σπεύσωσι ν' ἀγοράσωσιν
εἰς τὸ κατάστημα μου.

Ι. ΚΑΡΛΟΒΣΚΗΣ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ἵνα ἀναγγείλω
ταῖς φιλομούσαις κυρίαῖς καὶ δεσπούσαις
τῆς πόλεως Βάρνης οἱ, ἀρτίως ἀφίχθει-
σα ἐκ Παρισίων ἐνθα διήκουσα τι μα-
θήματα ἐνὸς τῶν κυριωτέρων τῆς πολε-
ως ἐκπαιδευτηρίων, ἐλαβὼν οὐ Διπλωμα
διδασκάλου πρώτης τάξεως, ἀναλαμβάνω
παραδόσεις μαθημάτων τῆς Γαλλικῆς
κατ' οἶκον διὰ μίαν εὐκολοτάτην μεθό-
δου.

Αἱ ἐπιθυμοῦσαι τὴν ἐκμάθησιν αὐτὴν
παρακαλοῦνται ὅπως προσέλθωσιν πρὸς
συνενόησιν ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ Αἰ τμήμα ὁ-
δὸς Παρούσεδα ἀριθ. 448.

Μετ' ὑπολήψεως
ΡΑΧΗΛ Β. ΣΑΜΟΥΗΛ.

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΙ

ΦΡΟΛΟΓΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ Π. ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ ΚΑΙ Σας
Μεγάλῃ ὁδῷ Ἀλεξανδρόφσκα Ἀρ. 48.

ΕΝ ΠΥΡΓΩ.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

κοσμημάτων χρυσῶν, ἐπιχρυσῶν, ἀργυρῶν κτλ.

Ἀντικειμένων πολυτελείας
ἐπιτραπεζίων σκευῶν

ρολογίων διαφόρου σχήματος καὶ ποιότητος.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΜΕ ΕΓΓΥΙΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

τοῦ πράγματος

Εἰς ΤΙΜΑΣ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ

ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΣΟΥΜΛΑΙ καὶ ΒΑΡΝΗ.

ΚΑΛΗ ΟΡΕΞΙΣ

Σπεύσατε εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν
Θεσσαλονίκης (Καλέ-Μεϊδάν)
παντοπωλεῖον τοῦ κ. Γεωργίου
Βαλσάμου. Ἐκεῖθι εὕρητε παν-
τὸς εἶδους εὐρωπαϊκὰ ποτά,
χοιρομοίρια, ἀριστα χαβιάρια, ὀλλανδι-
κὸν καὶ ἐγγύριον τυρόν, διαφόρων εἰ-
δῶν εὐρωπαϊκὰ καρκεύματα, π.χ. ἀ-
στακοὺς, ξαρδέλλες τόνους, μανιτάρια,
τουρσαῖς, κτλ. κοντὰ δὲ εἰς ὅλα καὶ
ΚΑΛΗΝ ΟΡΕΞΙΝ!!!

Προτιθέμενος νὰ δημοσιεύσω
ποιητικὰ καὶ πεζὰ τινὰ ἔργα μου
ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν τῶν
ὁμογενῶν ὅπως καλυφθῇ ἡ δαπά-
νη τῆς ἐκδόσεως.

Τὰ ἔργα μου ταῦτα εἰσὶ ποιήσεις
λυρικαὶ καὶ δραματικά, ἀναπτε-
ροῦσαι τὸ αἶσθημα εἰς τὴν σφαί-
ραν τοῦ ἀληθοῦς· φιλολογικαὶ δέ,
ἱστορικαὶ καὶ φιλοσοφικαὶ μελέ-
ται, διὰ τρόπου ἐπαγωγῆς καὶ ἐν
εἰδὲι διαλέξεων συντεταγμένα.

Τὴν πλήρη ἐθνικὴν ἀποκατά-
στασιν θὰ παρασκευάσῃ ἡ φιλολο-
γικὴ ἀναγέννησις. Ταύτην δὲ α-
διάλειπτος πνευματικὴ ἐργασία, α-
πηλλαγμένη τῆς αὐθεντίας τῶν
πρῶτων τῆς τέχνης μορφῶν αἰ-
τινες παρήλθον ἀνεπιστρεπτί, μετὰ
τοῦ πολιτισμοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου
ἐπήγασαν.

Συνδράμωμεν ἐντεῦθεν, τὰς ἐκ-
δόσεις τῶν πνευματικῶν προϊόντων,
ὅτι αὗται εἰσὶν ἡ φλόξ τοῦ πανελ-
ληνίου πυρός, τοσαῦτα ὥσανεὶ ἡ-
λεκτρικαὶ συστοιχεῖαι, ἐξακοντίζου-
σαι τὸ θεῖον τοῦ ἑλληνισμοῦ ρευ-
στόν, τὸ ἠλεκτρίζον καὶ κατενθου-
σιάζον τὴν καταβεβλημένην καρ-
δίαν τοῦ γένους.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω ἔργα, δημο-
σιεύόμενα, θὰ ἀποτελέσωσι τεῦχος
ἐκ τεσσαράκοντα τυπογραφικῶν
φύλλων· θέλει δὲ τιμᾶσθαι ἑκα-
στον τεῦχος φράγκα ὀκτώ.

Ἐν Βάρνῃ, τῇ 22 Σεπτεμβρ. 1891.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΑΛΛΑΠΟΡΤΑΣ

Τὸ διεθνὲς τυπογραφεῖον τῆς
«Ὀδησοῦ», ἀγγέλλει τοῖς ἐν Βουλ-
γαρίᾳ Ἕλλησιν ὅτι ἀνέλαβε τὴν
ἐκδοσὶν νέας Πρακτικωταῖς βουλ-
γαρο-ελληνικῆς Γραμματικῆς συν-
ταχθείσης ὑπὸ κ. Ζέκου Παύ-
λου διδασκαλοῦ τῆς βουλγ. γλώσ-
σης ἐν τοῖς θερησκευτικοῖς σχολεῖ-

οῖς τῆς ἡμετ. πόλεως. Διὰ τῆς
Γραμματικῆς ταύτης ἀναπληροῦται
μεγάλῃ παρ' ἡμῖν τοῖς Ἕλλησιν
ἐλλείψει καὶ διευκολύνεται ἡ ἐκ-
μαθησις τῆς ἐγγυρίου γλώσσης ἢ
ἄλλως τε ἡ ἀναγκὴ καταρρανεστα-
τῇ τυγχάνει πᾶσι τοῖς ἐν Βουλγα-
ρίᾳ ζῶσιν Ἕλλησι.

ΤΑΧΥΤΗΣ

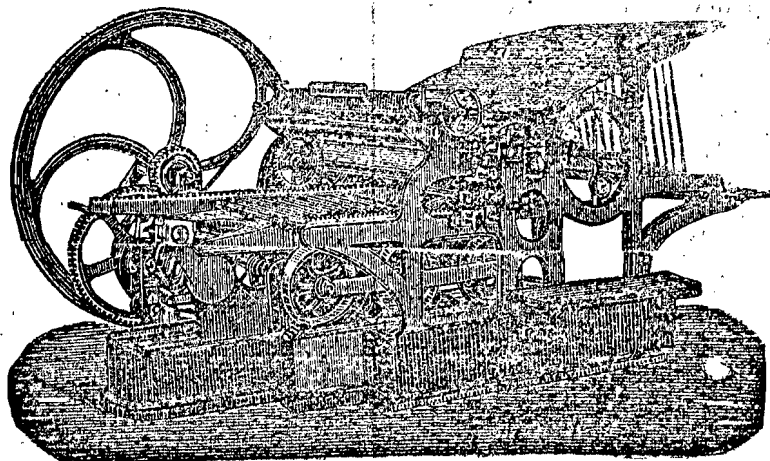
ΕΥΘΗΝΙΑ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ „ΟΔΗΣΣΟΣ“

ΕΝ ΒΑΡΝΗ.

ΟΔΟΣ ΠΑΡΟΥΣΗ ΑΡ. 535.

Ἡ κπτώσις 25% ἀπὸ τὰς τιμὰς πάντων τῶν τυπογραφείων.

Τὸ τυπογραφεῖον ἡμῶν κεκτημένον ταχυτάτην νεωτάτου συστήματος μέχα-
νὴν καὶ πεπλουτισμένον διὰ νεωτάτων καὶ ποικιλοτάτων χαρακτῆρων ἀνα-
λαμβάνει πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς Βουλγαρικὴν, Ἑλληνικὴν, Γαλλι-
κὴν, Ἰταλικὴν Ἀγγλικὴν Ῥωσικὴν καὶ Σερβικὴν γλώσσαν.

Οἱ ἀδελφοὶ ὡραν ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν ἀγγέλων θανάτου, μνημοσύ-
νων, γάμων, ἀρραβῶνων βαπτίσεως καὶ πάσης ἐκτάκτου ἐργασίας.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτύπωσιν:

Βιβλίων, Ἐφημερίδων, Περιοδικῶν, Προσκλητηρίων, Ἐπισκεπτηρίων, Διπλο-
τύπων, Λογαριασμῶν, ἀποδείξεων κτλ. κτλ. κτλ.

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

ΦΟΙΝΙΕ

Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία κατὰ τῆς
πυρκαϊᾶς ἰδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ ἐν
ἔτει 1782.

Λειτουργοῦσα ἐν Βουλγαρίᾳ
ὑπὸ ἐγγύησιν κατατεθειμένην
ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βουλγαρικῇ
Τραπεζῇ.

Ἡ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην γνωστὴ
αὕτη Ἑταιρία προτιμᾶται ἕνεκα τῶν
ἐλευθερίων αὐτῆς ὡραν καὶ τοῦ συ-
στήματος ὅπως προθύμως κανονίζῃ
τὰς ζημίας. Ἀσφαλίζει κατὰ πυρ-
καϊὰς ἀκίνητα, κινητὰ, ἐμπορεύματα
κτλ. ἐπὶ τῇ βάσει διατιμήσεως εἰδι-
κῆς μετριάσεως κατὰ τὰς τιμὰς διὰ
τὴν Βουλγαρίαν.

ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ:

Τῷ Κυρίῳ Ι. Μ. ΜΑΒΙ Πράκτορι ἢ κ. Α. ΙΑΚΟΜΙΔΗ.

Ἐν Βάρνῃ.

Νικ. Οὐτσορμάνσκη — Βαλτσίκιον
Βασίλ. Κισσελάφ — Δοβρίτζ
Αμοιρ Βασιλείου — Καβάρνα

LA FONCIERE

(Ἡνωμένη μετὰ τῆς Λυώνικης)

Ναυτικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία

ΠΑΡΙΣΙΟΙ

Ἀσφαλίζει ἐναντίων τῶν θαλασ-
σίων κινδύνων παντὸς εἶδους ἐμπο-
ρεύματα δι' ἀτμοπλοίου ἀποστελλό-
μενα ἢ δι' ἰστιοφόρου, ταχὺς κανό-
νισμός τῶν ζημιῶν ὅροι συμφέρον-
τες καὶ διατήρησις ἀσφαλιστῶν πο-
λὺ μετριάσμενη.